

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tlo bez kosti!“

Volosko-Opatija u četvrtak 20. ožujka 1902.

God. III.

Br. 12.

Nakon občinskih izbora za Volosko-Opatiju.

Prošli tjedan, dne 12., 13., 14. i 15. ožujka meseca obavili su se občinski izbori za novo zastupstvo občine Volosko-Opatija. — Va sveh trih teleh bili su izabrani jednoglasno kandidati domaće istarsko-hrvatske stranke. Naši narodni neprijatelji nisu se podufali ni pokazat nosa na izbore za svem tem da su se na iste pripravljali već dve leta, za svem tem da su bili raztrubili svojim bedastim pristašam, da njim je pobjeda barem u dvim izbornim telima osigurana. Izdajice ti propalica Krstić je već pred leto dan počel pisat va svojem bljutavem liste da će talijanska stranka pomoću nekih Nemac potuće domađu istarsko-hrvatsku stranku i našu občinu izručit posvema Nemcem v ruke.

Već je onputa znal da laže nego on je svejedno lagal samo da svoje „trubile“ zaslepi, samo da njim i talijanskog gospode va Poreče, koja ga plaćaju daje rog za sveću.

Čim se je, više približavala čas občinskih izbora tim više, i odlučnije je pozival Krstić svoje „matke“ na vojsku proti našoj domađoj istarsko-hrvatskoj stranke, tim više i odlučnije je osiguravaj svoje pristaše da će Talijani našu hrvatsku a va občinu neproslužnu stranku stirat iz občine. Napokon bile su izborne liste izložene. Tu se je pisalo da su navlaž falsificirane, da će kapetanat sve dolo hititi i imenovat komešara ki bi imel sastavit nove liste i provest izbore. Mačiji trubili su opet verovali i veselili se va svojoj izgubljenoj duše.

Nego ni reklam proti listam ni rekurš proti rešenju tega reklama, ako i za talijansku stranku do kraja povoljno, nije toj stranke baš niš pomoglo. Deset dan pred izbore pisal je izdajica Krstić va svojoj „špuđacere“ od 1. marča t. g. da je talijanskoj stranki osigurana pobjeda va drugim i tretem tele ako se budu va drugem tele složili Nemci s Talijani.

Pisal je da je va drugim tele od 44 izborniki 20 Nemac, 8 Talijani 10 Hrvati a 6 razneh furešti ki s Hrvati drže. Po tem dakle da moraju Talijani i Nemci va drugem tele pređobit jerbo da imaju najmanje 28 glasi za se, dokle Hrvati da nimaju nego 16. — Na 11. o. m. prišal je yanka najavljeni „suplemenat špuđacere“ pak namjesto prorokovane pobjede najavlja, da talijanska stranka neće ni pristupit k izboru jerbo da su se va zadnji čas „žbandali par od Nemec va drugem korpe“. Dakle prvo bilo je va „drugem korpe“ združenih Talijani i Nemci 12 više nego Hrvati a sada neće da pridu na izbor samo za to zač da su se „žbandali par od Nemec va drugem korpe“. — O arlekinu, buratini, saltim banohi! Ovako se varaju tovari i trubili a ne pametni ljudi ki znaju mislet svojom glavom. Ipak naši renegati u ovoj občini sve slepo veruju ča njim jedan najprostiji slepar reče samo da je to napereño proti Hrvatom, njihovoj rođenoj braći.

I Krstić i Paović i Čostantini znali su od prvoga početka, da oni neće kod oveh izbora moć niš opravrit proti našoj narodnoj stranke nego oni su hteli svoje pristaše sve do zadnjega hipa za nos peljat kako i medvede. I to njim je va istinu i uspjelo. Kad je

pak bilo za poč glasovat onda su tem svojem trubilom rekli, da neka ne gređu nikamo, da će tako proteštati proti listam i da će izbori bit uništeni. I trubili su opet slepo prevarili i ostali su doma.

Tako je eto prišlo do tega da na mesto strašne i krvave izborne borbe iliti vojske koju su nam bili navestili naši kalabrezi smo imeli mirne izbore bez neprijatelja. Do zadnji čas su se ti naši neprijatelji dogovarali i svetovali ča poć na izbor ili ne. Dapače znamo da su se četvrtak na 13. o. m. hvallili da će va drugem tele pređobit. Nego koliki su bili junaki na besedah toliki su bili kukavice va dele. — Za vreme izbora skrili su se po konobah, da ni bilo videt yragu tega.

Preplašila ih je sloga i lepa organizacija naše stranke. Te dve stvari su baš razoruzale naše narodne neprijatelje prije još nego je prišlo do vojske.

Merda nikada nigdere se nisu vršili takovi izbori kako su bili ovi zadnji naši občinski izbori. Prez nikakove agitacije prez nikakovega silenja, prez potrošit niti jedan jedini novčić i prez jedne časice rakije ili vina došlo je va tretem telu glasovat toliko izborniki, da bi njihov broj bil dovoljan, da potuće sve kalabreže i s njimi združene nemške glasove. Živili svestni naši izborniki!

To je dokaz da je celi puk ove naše občine uz našu domađu istarsko-hrvatsku stranku. Dokle je pak puk s našom strankom mi se ne bojimo ni najmanje da će nam naši neprijatelji zavladat va našoj kuće.

Koliko naš neizmerno žalosti pojava da se nekoliko naše zavedene

braće družu z našemi narodnemi neprijateljima — z neprijateljima svega i ča je v Istre Slovincskoga i da se s temi svojem i našemi neprijateljima bori proti našoj domađoj stranki, toliko nam neizmerno veseli, da ta naša zavedena braća počimlju odpirat oči i vraćat se u naše kolo u krug svoje rođene braće. I prigodom oveh izbora glasovalo je va 3. tele z našom strankom okole 50k domačeh našeh ljudi, ki su do sada vavlek bili z našemi ljutemi neprijateljima. To je znak, da će malo po malo svi naši domađi ljudi ki nisu još s nami, progledat i pridružiti se nam da složno s nami obrane ovu našu ljubljenu domovinu od neprijatelja, ki bi htel da budemo mi va svojoj vlastitoj kuće njegovih hlapeci. Kad budu pak svi naši domađi ljudi probudjeni i osvedočeni — a to će biti ako Bog da na brzo — onda će moć doć još toliko tudjinać, da nam neće nikada zagospodovat u ovoj našoj občini.

Novo izabranemu zastupstvu želimo da z dušom i telom i složnemi silami dela za napredak ove občine i dobrobit ovega našega puka.

Občinski izbori va Cresu.

Ovo leto još merda drugi mesec imaju se obaviti občinski izbori va gradu Cresu. Va tom nesrećnom gradu vlada skoro od vaukda talijanska stranka, koja je občinu dovela do ruba propasti. — Silnim i nepotrebitim troškom naperila je talijanska stranka občini na stotine tisuća duga. Da svojim kapurionem koristi, hitala je pod noge dobrobit puka i korist občine, koju je na ta način za puno oškodila. — Nekoji italijanski kapurioni dobivali su na ta način prez lukana

pobjeda. Tu se ni prevaril, zač smo celu zadnju subotu dan i noć pirovali.

Krstićev protest. Proti zadnjem izborom na Voloskem Krstić će učinit protest. Ta protest će imat 8 panti il točak. On će bit ovako sastavljen:

Izbori za Volosko i Opatiju moraju se uništiti i to radi tega:

- 1) Hrvati su svi šli votat, a od Talijani nijedan. To je proti zakonu.
- 2) Občina je stavila va listu sve one ki imaju pravo glasa, a to je protuzakonito zač Talijani ne bi po tem mogli nikako dobit.
- 3) Kapitanat ni rešil 350 Kostantinih reklama, a to je protuzakonito, zač drugačije Talijani ne moru dobit, ako ne, da imaju pravo glasa i oni, ki ga nimaju.
- 4) Neki Nemci su se složili s Hrvati, to nesme bit — to očita povreda zakons.
- 5) Na dan izbora je bilo lepo vreme, pak su svi Hrvati prišli, a da je bilo grdo vreme bi ih bilo manje.
- 6) Puović ima pegulu, za to Talijani nisu mogli dobit.
- 7) Fot Jelusić ima previše ponla s inkanti, pak ni mogal agitiat.
- 8) Berka još ni rodila, a i to je jedan glas manje.

PODLISTAK. Izborne iskricice pobrane po Volosko i Opatiju.

Astension! Prvi utorak, dan prv izbori za III. telo bila je nastala va mađjem svete na Voloskem i druguđa velsa konfuzion. Taj dan vam je naimo prišal z Reki „teta Jambrožija“ samo na pol obučena. — Mački su ju odpirali jako kuriozi, da vide ča je to va njoj.

I naši su va njoj vels zapoved mađjega generala Bullera: — Astension! Astension! Astension! Astension! Astension! Astension! Astension! Astension! Astension! Astension!

Astension! To je bilo Krstića lako napisal, ali neobegom mačkem teško razumet. I va istinu brzini mački su se onaj dan sve pogledavali jedan drugoga i pitali se: ma ča će to reć astension? Ki je ta gospodini? Od kuda je? Neki su pitali, da ako će se tako zvat novi podesta Voloski. Neki je pak govoril da će to za segurno bit — astension! to će reć pazite! Drugi su mački govoril da je to sigurno astension — po domađu senzacija — i da njim se je Krstić s tim otel marngat i reć njim da su imensani. (Tu ne bi jesto jako krivo imel. Op. sl.) Treći su pak govoril, da se

Krstiću meša, zač da ta beseda niš ne znamenuje.

No mi, ki rado davamo nauku i onem brižnem kalabrežkom mačkem protumačili smo njim i to.

Tu beseda astension skoval je Krstić od talijanske besedi Astensione, a to će reć da ne valja poć na izbore. Kada su to mački doznali zanjavkali su, kako da ih je neki za rep obesil. Ča je ta porokarija? njavkali su oni. Najprvo nam je vavek govoril: — Svi na nogi, rekurš su rešeni nam povoljno — pobjeda je naša. Ala na nogi! A sada na jedan put: Astension i Rižo! Nomin se je na to jako rastjadjil i momente, kada je bil malo nakiren zapjeval jela.

Cossa fa sto fanaron, sed as m'el Con sta sua astension?

Non sa lui — orec/tron!

Che in tempi d'elezion

Chi fa della astension

Zè un povero. — kojon!

Benj — ma neka je i vragu pravo, kada go ima. Rižo Nomin ima tu jako krivo Puno je bolje bilo ovako ne poć na izbore. Sada je njemu i Čostantini, a i srim većim mačkem labke reć: — Mi bismo bili dobili! Ter vidite: Svah glasi va tretem tele je 790. Hrvati su ih dobili 302, — ostane ih danke 488 ki bi bili pali na mačju stran. Mački ne treba da znaja, da od onah 790

ima ih najmanje 190 ki ne bi mogli nikako votat, njim ne treba znat, da bi bili Hrvati kada bi bili oteli, nabrali još najmanje 100 glasi. Deblji mački misle: Neka mali mačići misle, da bimo bili dobili kad bimo bili šli va borbu. Oni su i onako bedasti pak će to verovat.

Inšoma nima nesrećnijeh ljudi na svete nego su mački. — Svaki vranit ih vuče za nos. Sve se s njima igra. Pravo njim budi, kada su tovari!

Davidjenja va Filippi! Va istem članke „Astension“ napisal je Krstić: Do vidjenje va Filippi! Mački su si i za to razbijali glavu i sve su govorili: Kade je ta vratja Filippa? Čemo poć malo i mi va ta Filippu — čemo videt, ča će tamo delat Krstić va Filippe. I stara se je Jambrožija čudila na to i rekla je: Krstiću jedno, da ona će toj Filippe očit met prvi put kada je vidil.

Inšoma svi su držali tu Filippa za jednu žensku od nič, dokle njim ni Rižo Nomin spjegal da je to — Mitolejija! Onputa se je neki debeli mačak udrl pristom po čele i savapil: — A, sam govoril, da to mora bit neka vels gospa v Opatije!

Pirrova pobjeda. Krstić je neki dan pisal, da će naša pobjeda bit Pirrova

prez licita obćinsku pašu skoro za niš, premda bi se putem licita obćini tuda čagod prikrilo. Talijanska reprezentacija ni do sada nikada ni pomislila, da bi za siromašni puk Cresa čagod dobra i korisna učinila. — Za nju je veljalo vavak samo: „orate pro me“. Kad je Filoxera uništila creske vinograde, najlšte da se je talijanska reprezentanca za Cresu mahnula, da siromašnemu kopačkomu puku creske obćine priskrbi od guverna kakovu pomoć. Mislite, da je ta reprezentanca učinila jednega koraka, napisala jednega slova za preporodjenje creskih vinograda. Varate se. Talijanski signori za Cresu su i tada kakó i vavjek računali: „da je kopač siromašniji i gladniji, to se laglje s njim vlada. — Nego i creskomu kopaču počelo su se odpirat oči. Videl je, da ga talijanska gospoda drže samo za magarca koji mora delat i mučit se samo za njihove vavjek gladne trebuhe punit. Kopačem je napokon to tiranstvo to krvopijstvo dodijalo pak su odlučili oyo leto dignit se svi na junačke noge da gladnu i nezasičljivu gospodu straju iz obćine.

Svi creski kopači su se listom digli proti talijanskoj gospodi na obćini a gospoda se od toga prestrašili pak su falsifikala obćinske liste. Koji bi moral bit unesen na primer: Frane Tentor pok. Antona stavljen je va listu Frane Fentor od Antona itd. Tako je kopačka pučka stranka učinila za pet sto od njih reklam. Hoće to ča koristit ili ne to neznamo. Mi znamo samo to da su se creski Talijani i tega reklama prestrašili pak ča su učinili? Imenovali su va zadnju obćinskoj sedute Njegovu Excelenciju guvernatara va Trstu počastnom građanom grada Cresa. To su oni seguro učinili va nade da ča njim morda kod izbori guvernatore pomoć. Nego oni su se siromahi prevarili.

Guvernatore je previše svetaški čovek da bi se on dal za takove stvari predbit. Namestnik je c. k. činovnik ki mora kako svaki drugi poštoyat zakon. Pak nad namestnikom je zakon, jesu ministri, je naša presvilita kruna pak ča ako Bog da i oni videt ča se bude za ti obćinski izbori za Cresu učinilo.

Neka sve to ne muti naše vredne kmete i kopače obćine Cresa. Svi neka se slože va jednu vojsku pak neka složno udre proti talijanskoj gospodi da ju potiraju iz obćine.

Dopisi.

Iz Rovinjskoga sela. Vas prošim gospodin urednik, da bite dali malo mesta, za ovo par besid va Vaš dični „Narodni list“. Naši mački ovde su misleli, da ča vavka dobivat od Talijani z Rovinja fljorin za

Ov protest su podpišali svi Voloski i Opatijski mački. — Na Logotenence su svi sotošovra ča te odgovorit na ta protest.

Puović ima pegulu. Ma čagod ta čovek počne, sve mu gre nopak. Brizni naši kalabrezzi imeli su puceh 30 let v rukah podeštariju Volosku. Bili su blaženi i zadovoljni — tako njim je sve to hodilo lepo i tiho. Najedanput — tamo negde pred 7 let zamešal se je va njihovi pošli Puović — i podeštarija je odprhnula i pala v ruki Hrvatom.

Opnuta su brizni kalabrezzi rekli: — Dobro, kada nimamo podeštarije, imajmo barem kazin. I odlučili su storit kazin. I tu je stavil svoji prsti Puović — i kazin je šal, kako da ga je vrag — križ božji budi — zel. I tako ni bilo ni podeštarije ni — kazina!

Pred tri leta se je sopef dignul, da ča spasit propalu talijansku patriju. Nego svi znate, kako je to svršilo. Hrvatsku je stranka dobila kroz nikakove borbi, a najveći Puovićevi prijatelji: duhtor Tripica i Ertl šli su glasovat s nami. Pegula! Ov put pak je rekai: Stavolta po' ghe la frachemo ai Croati.

I počel se je opet mešat okole Nemci — nego kako da je djaval zamešal va to svoji prati: „l'accordo“ — kako je ono neki dan pisal „Piccolo“ — coi tedeschi zè

žurnadu, kako kada su bili obćinski izbori ale te žurnade pošle su sve k vragu. Više ne hode od Talijani ni škafe bigul kako u vreme balotacijoni. Nego kako bi naši mački hteli na lahku ruku dobivat beči spravili su se tri od njih pravi terno, beči kopat u pećinu zdoła Pičovega parta. On naš lipi bučigar njim je dal ferā.

Prvi od tega terna bil je Piero skiva fatika; drugi Felice manja moško, treći Juro maštiga brodo.

Ja mislim g. urednik da bi bili bolje storili da su šli sparožinu pobirat za magarca, altroke iskatil nove. Se zna da su ti mački našli jedan veli rog a ne beči. Da, pak nekako sramota od sebe hite zmisleli su se ti šunjavli mački i govōrili okole da je i naš rodoljub Ivan Pokrajac naša novca. Razbojniki nijedni.

Ako je naš Ivo Pokrajac steka oyo ča ima učinija je on to svojim žaljji. Ako pak oni misle da ča i oni steći bogatiju nekā natepu žilje na ruke kako i naš dični Pokrajac. Delat treba delat koji ča poštono živet a ne živet od prokletoga Judinoga novca kako i naši mački ali malo božjega blagoslova imaju va njim. Za sada desti. Drugi put ču Vam se još javit.

Domaće vesti.

† Vinčena Justi. U noći mej subotom i nedeljom umrla je u Opatiji vredna i čestita starica Vinčena udova Justi. Bile su njoj 82 leta. Do zadnjega hipa svojega življenja bila je na pravem razume. A kako je bila vrla domorodkinja — ona je poželela, da prej smrti još jedan put glasuje za našu domaću stranku. Njija se je želja ispunila. Glasovala je tu prvu svedu. Umrla je baš u vreme, kad se našemu narodu na Voloskom i v Opatije pripravljala tako lepa pobjeda. Sprovod je bil v nedelju večer. Puno je sveta prišlo v Opatije i z Voloskoga da pokojniče izkaže poslednju počast. Bog ju pomiluj! Lahka joj bila ova mila domaća zemljica!

† Ljubica Šepić. Dne 17. o. mj. sahranili su na vječni počitak mladu učiteljicu Šepić Ljubicu u rodnom mestu u Rukavcu. Sprovod bio je krasan, kakovih se redko u naših stranah vidi. Uz ostale štovatelje i prijatelje pokojnične prisustvovalo je sprovedu takodjer ljepi broj učiteljica i učitelja sa na čelu velemoć gospodinom kotarskim školskim nadzornikom gosp. Uršidom i obć. načelnikom gosp. Mirkom Jelusićem iz Kastve. Ovoliko u kratko, za buduću broj obećan nam je sa prijatelake strane obširniji dopis. Naše iskreno sauešće vrednoj obiteljji Šepić i njezinog mnogobrojnoj svojci.

Novozabrano obćinsko zastupstvo v Voloskom-Opatiji: III. izborno tijelo. Zastup-

onđ in fumo di — macaroni! Pak da ni to pegula? Ma ča ne izgleda sve to, kako da je brizan Puović zaštrigan? Ja sam videl na ovim svete dosta peguli, ma ovakove kakovu ima Puović još nikada. Sigurno ga je kakova štriga začarala, pak mu uroki storila. Ako je tako bi dobro storil, da ih gre kamogod razvred. Morda onoj dugoj, suhoj sajetje?

Notarov nos. Do sada su bili na svete poznati tri notarevi nosi. Prvi: jedan francanski roman, drugi: jedna kumedijsa, a treća jedna istoimena novelica od slavnega ruskega pisca Gogolja. Sada imamo i četrti nos, a taj je: „Nos notara Puovića“. Da ste mu ga videli neki dan va tramvaje, kada se je ono vozil s Kostantinom od zadnje sedute puli Kleina, na koj sedute se je razbila nemško-kalabrezka alejanca. Dug je opnuta bil notarev nos, al su za to bile velike i one besedi, ke je tom prilikom sprogovoril. Te besedi bile su: — Inŝoma semo — andai! — (Ovu zadnju besedi je rekai malo drugačije.)

Kostantinova poltrona gre na inkant. Nedelja ča prit va „tete Jambrođije“ štampano ovo:

A vviso d'asta. Kako ča bit za stalno poznato celemu mažjemu svetu, Voloski su kalabrezzi negde

ni: Dr. Andrija Stanger, Profesor dr. Julius Glax, Ivan Flamin, Kostant Jelica, Dr. Konrad Janešić, Marijan Tomašić, Dr. Ivan Pošćić i Julij Miran. — Zamjenici: Josip Flamin, Joakim Tomašić, Josip Maglica i Rajčić Anton.

II. izborno tijelo. Zastupnici: Viktor Tomićić, Anton Jurković, Dr. Niko Fabianić, Franjo Dobešić, Pavao Tomašić, Perlić Josip, Josip Baumgartner, Jurković Karlo. — Zamjenici: Benedikt Ferlan, Franz Beyer, Stanger Felice, Pavao Jurković.

I. izborno tijelo. Zastupnici: Baron Eugen Rannsonet, Baron Arthur Schmidt-Zabierow, August Rajčić, Stanger Inocent, Viktor Car-Emin, Šimunić Anton, Petar Priskić, Mate Štapanić. — Zamjenici: Čiković Anton, Ferić Fortanato, Bonai Rinaldo i Halauška August.

Živili naši novoizabrani obćinski zastupnici!

Red pobožnosti i velikoga tjeđna va župnoj crkve na Voloskom. Nedelju na Ubićnicu bit ča na 7 i pol mala sa na 10 ur vela sv. maša z blagoslovom ulike. — Za podne blagoslov i Tebe Boga hvalimo. Ponedjeljak, utorak i svedu mala sv. maša na 7 i pol. Utorak na Majku Božju bit ča vela sv. maša na 10 ur pr. p. a blagoslov na 3 ure za podne. Svedu za podne na 4 i pol molitve. Na veli četrtak pred podne: vela sv. maša na 10 ura pr. p. za mašom prenos presvetega tela i blagoslov. Za podne molitve na 4 i pol. Na veli petak sveta pobožnost na 9 ur jutro. Za podne na 4 i pol molitve a na 6 ur propoved. Na velu subotu blagoslov ognja na 8 ur jutro, sveta maša i Gloria na 10 ur. Večer na 7 ur procesija ukrasnuta.

Na Vazam na 7 ur blagoslov mesa i kruha, na 7 i pol prva sv. maša, na 10 ur vela sv. maša, za podne na 3 ure blagoslov. Na vazmeni blagdan: prva sv. maša na 7 i pol, vela sv. maša na 10 pr. p. a blagoslov na 3 za podne.

U Opatiji: U nedelju na cvjetnicu prva sv. misa u 9 sati, blagoslov uljike i druga sv. misa s pjevanjem „Muke“ u 10 sati.

U ponedjeljak i sriedu tihā sv. maša u 8 i pol sati.

U utorak blagdan Navešćenja Marijina prva sv. misa u 9 sati a druga u 10 i pol. Na veliki četvtak i na veliki petak samo tihe molitve.

Na veliku subotu blagoslov ognja — krsne vode itd. u 8 sati.

Sv. Misa sa „Slava“ okolo 10 sati.

Na Vazam blagoslov kruha i drugih jestbins u 7 sati.

Prva misa u 9 sati druga u 10 i pol. Blagoslov u 3 sata ponje podne.

lano kupili jednu lepu poltronu, na ku se je imel posest el futuro pedestā Costantini. Nego kako je naš dottor jako težak — to se je poltrona ovi dni pod njegovim pežom sprofundala.

To se zna da mu takova poltrona već ne more niš rabit, za to ča se ju stavit ovi dni na inkant. Protokol ča pul tega funkciona pisat kancelist Kugo Vrnčina, a tambur ča tuć Rižo Nonin. Ako bi mu se po nevreće tambur razbil, opnuta ča moć po sebi mlatić ča je najzada svejedno.

Prose se svi mački, da pridū nabijati na ta poltronu, toliko više ča, je vas šišti prihod od te poltroni namenjen Krtiću, da more platit one kruni od multi i od drugih trošak, na ki su ga ovi dni odsudili va Trstu, za besedi, ke je govōril proti g. dru. Janešiću.

Dano na Metuljah 20. marča 1902.

Od pretora: Salamon Liziriti.

Neka je i vragu pravo, kada ga ima. Kako slepa kokoš na zrno, tako je i Krtić pogodil na jednu istinu. On je va zadnjaj „tete“ napisal da je zadnja pobjeda na Voloskom — njegova pobjeda. I znate da ima pravo. Kako to? pitate vi. A ovako nā! — Da su po kakovoj nevreće puli zadnjih izbori predbili Talijani, znate ča bi se bilo dogodilo? Bili bi dali Krtiću

Na ukraini ponedjeljak sv. misa i blagoslov kako u nedelju na Vazam.

Jedno pitanje. Lanjsko leto va mesece maje šli su dr. Costantini i Klein va Trst na direkciju finance prošit, da se njihovoj stranke dopusti prepisat na c. k. kase na Voloskom sve poresne registre za Volosko-Opatiju i to u svrhu da se njihova stranka more pripraviti za obćinske izbore koje smo ovo sada obavili.

Va Trstu su njim rekli da njim se to ne more učinit jerbo da se po zakonu nesmo izdat neinteresarim osobam prepis teh registara jer da su isti uredovna tajna. Kad su pak Talijani učinili reklam proti izbor-nem listam pokazalo se je da su oni dobili od c. k. kase točan prepis iz poresnem registri, kako da su oni obćinska oblast. Ta prepis moral je kroz mesece i mesece delat i pripravljat jedan c. k. poresni činovnik a buduć ni jedan činovnik ne ostane preko uredovnih ura va uredū, moral je ta c. k. činovnik ta prepis delat za vreme uredovnih sati i tako zapuščat svoj uredovni posai. — Se zna da je za to moral bit od Talijani dobro plaćen. Mi pitamo jeli to moguce va jednoj redovito upravljenoj države. Nije li to očito izdanje uredovne tajne i zloporaba uredovne vlasti. Nego za to se nijedan ne brine, ali brinut čemo se mi dokle stvar pride na čisto.

Za sada molimo naše zastupnike va Beču neka pitaju malo Njegovu Preuzvišenost ministra financija kako može trpit takova nepodobštine.

Talijanski partid na Voloskom-Opatije. „Piccolo della sera“ od 10. o. m. ima jedan dopis iz Voloskoga pisan od samega „podeštata in tromba“. Va tem dopise se po staroj navade laže, da naš puk ove obćine nije bil zadovoljan donadašnjom reprezentancom koja da ne upravlja obćinom dobro i koristno. O lopovi kalabrezki! Neka nam kažu kada i kada je naša obćina potrošila prez koristi samo jednu krunu. Najbolji dokaz da je puk zadovoljan je ta, da je na novo potrdil staru reprezentancu.

Va tem dopise se naprvo govori da se opatijški Nemci nisu složili s Talijani pak da za to talijanski partid na Voloskom-Opatije neće ni poć va izbornu borbu. Do sada su naši Talijani i talijanski bedinstar Krtić vavek varali naše renogate, da oni ne delaju za Talijane ni za talijanski partid nego za Istrane i istarski partid. Sada pak čujemo od samega talijanskega komandanta da on i njegovi pajađai delaju za Talijane i za talijanski partid. Mi bimo pak hteli znati, ki su ti Talijani na Voloskom. Morda Rikić Galisto Rajčić, Torta? — Al morda paron Giacomo Šikić? Prosim gospodin Costantini recite njim malo v obraz da su Talijani. —

vrtnjak i rekli bi mu bili: — Marš ča! Hodi od krda si prišal, sada te nimamo više za potrebu.“ I on bi bil ostal na ceste senza un soldo morettina tu me la sci...“ Ovako pak on ima još vremena za varat Talijane i govōrit njim kako te dobit, neka se ne boje, i to ako ne sada, do tri leta.

Pak još neč. On ča storit rekurā, to more još bit sve dole hičeno — a opnuta ča čerbat nove organizacije i novoga mešanja. A za to je potrebno, da ga još neko vreme plaćaju! Tako vidite Krtić vuče za nos naša Talijana. Čhe gigna! — Nego za pravo ne treba ni imet jako puno talenta za moć već za nos ovakove toware, kakovi su naši mački kalabrezzi.

Do zadnjega hipa su Voloski kalabrezzi računali da ča kod izbori dobit. — Već su bili storili i lista svojeh kandidati. Va tretim tele su kandidirali kako reprezentanti:

Puović
Costantini
Rižo Nonin
Salo
Duga Maro
Torta
Paron Jacomo
i Nijor Eduardo.
Kako ščititi:
Mamo Šetćica

Šešit komu nije još vreme mogao imati more uvidet i ovedoci se da je istrijanje s kom naši istarski Talijani varaju naš pak najveća sleparija, kajom se oni eluze da širo po Istre talijanstvo i iredentizam. Zakuđo je mešat i varat. Svaki ki ni šo kraja beđat mora uvidet i znat, da su u Istre samo dve narodnosti: talijanska hrvatsko-slovnaka a polag tega i talijanska stranka i hrvatsko-slovnaka stranka. Ki drži s talijanskom strankom mora da je Talijan a ki drži s hrvatsko-slovnokom strankom mora da je istarski Hrvat ale Slovinae.

Junakstva dra. Ettore Costantini. Ta poznati talijanski konsul na Voloskom ima sada sakraboljakega posla s Pazinskom sudom. Prigodno zadnjih obćinskih izbora v Pastine učinili su pastinski Talijani nekakove protuhrvatske demonstracije kod kojih je sudeloval i naš šjor konsul Dr. Costantini. Tako je međ drugimi komedijama i kumpanje od drugih na sred jedne pazinske kumtrade važgal jednu velu vreću slami tako da bi se bile skoro kuće vađgale. Radi tega moral je on i deset drugih pazinskih Talijani odgovarat prošli petak pred sudom. — Costantini bil je odsudjen na 40 krun multi al 4 dni prćuna. Sada pak ima još dva druga procesa na vrate radi avrede hrvatske narodnosti i javne strave. Ele naš doktor Ettore nije se za niš pajđalš s doktorom Salom. Javit ćemo va svoje vreme kako će svi ti procesi proti Costantiniu finit.

Električna željeznica Matulje-Lovran. Imali smo prilike govorit sobotu 8. t. m. sa nadinsinikom Adolfom Münz koji će gradit tu željeznicu.

Pitali smo ga kako stvar sada stoji a on je bil tako dobar da nam je puno stvari povedal od kojih ćemo ovde nekoliko priobćit.

Da se toliko zateže s gradnjom te željeznice krivo je, da je strašno puno posla dokle se dobije koncesija. Tu se mora pisat na sve moguće oblasti a poznato je da ove malo leno uređuju pak tako stvar po malo napređuje.

Vrhu tega pak moralo se je uredit pitanje garancije jerbo društvo koje će gradit željeznicu će upotrebiti novac od nekih bankira koji pak zahtevaju da bude željeznici garantiran barem tolik čistit dobitak koliko iznasaju interesi na kapital, koga će ti bankiri društvu posudit. Koliko je posla zadalo to pitanje garancije moć će si svaki predstaviti ako se pomisli da su tu garancije na se zela tri društva (Südbahn, Quarnero i Vagon lit) tri obćine (Volosko-Opatija, Vepinac i Lovran) i zemaljski odbor. Nego pitanje koncesije i garancije je skoro posvema uređjeno. Sada se društvo pogajđa sa firmom opatijske elektrike N. J. Scarnavi

Bizel
Berka
i Buda.

Pondeljak na 24. februara prišal je Salo k jednoj talijanskoj šilice v Opatije kako da je omanjenel. Još na vratih počel je vrišćat: — Signora Vittoria, Vittoria svi Nemci su s nami. Potuđ ćemo Hrvati da ih neće bit nikada ni čut ni videt. Nedelju za izbora ćemo se svi peljat va karoch od Voloskega do Lovrana i nazada pak opet va Lovran i pit ćemo da će sve pucat — a Hrvati će pak od jada pucat. — Brišan Salo kako ma je škrokalo. I ono malo vina ča je pasanu šestimanu pal Pačevica na „puč“ dobil mu je preselo.

Kad je Salo domal da će samo četiri Nemca s našom strankom glasovat, jadil se je kako vrag. Jednu večer je va voloskoj kafetarije govoril pred sveđoki: Sad mi ne falj drugo nego poč se ubit! Anche bon!

Šestimano pred izbora peljali su se jedan dan v Opatija Costantini, Puvnić i Dr. Minach. Razgovarali su se od izbora. — Na jedanput počel se je Puvnić jedit: „Coma femo adesso? Semo futuđi da tute le parti.“ Vrišćal je kako da ga paraja. Njigovi kum-

sa porabu njeine električne struje pak će ta pogajđanja bit skoro dovršena. Gospodin nadinsinik Münz onegural nar je da će se željeznica počet gradit šo tri meseca. Videt ćemo!

Proslava naše pobjede. Sabotu dne 15. o. m. poelije podne nastala se lepa kita naših rodoljaba u Grand-Hotelu pal skupnega obeda. Bilo nas je svih skupa oko 40. Međ drugimi videli smo našega dičnega starinu Dra. Vitezica, prof. Spinčića, dr. Trinajstića, Slavoju Jenko, sve počastne grajane ove naše obćine, onda gg. dra. Stangera, dra. Fabianića, dra. Janesića, Flamina, K. Jelusića, A. Jurkovića, skoro sve novoizabrano zastupnike i drugih gostova. Lepo i veselo je bilo pulli tega obeda. Vreme je prolazilo u lepoj zabavi u ugodnom razgovoru i krasnimi nadzravicami, kojima se slavilo krasnu pobjedu. U večer toga istoga dana bila je u Voloskom krasna rasvjeta mula. Premda je dađjilo ipak se na porte sveta skupila sva sila i međ glasnim živio-klicanjem pucale su u svrak rakete i drugi ognji. Nakon tega su naši pjevaci zapjevali pred kućom našega g. načelnika dve pjesme, a malo zatim se celi svet razvijl: jedni su ostali u Voloskom u „Internacionalu“, gdje je do kaano u noć potrajala zabava; drugi su pak šli v Opatiju u našu „Zoru“. Tu se je smestil naš dični „Lovor“ i naši velebređni tamburaši, ki su nas svi skupa zabavljali svojim lepim pjevanjem i igranjem. Na zabavi je bio i gosp. Spinčić s gosp. Jenkom. Zadržavio što ih je izrekao naš dični zastupnik i sada nam još zvuče u uhu. Proslava je bila tiha i čedna ali dostojanstvena. Tako i treba.

Obćinski ločnik — Talijan va katafiča. Prošli čedan su šandarmi peljali va prižan talijanskoga obćinskoga liečnika va Plominje imenom Dr. Rocco, i to za to jerbo je razgovarajuć o zadnjoj revolucije va Trieste uvredil Njegovo Veličanstvo našega Presvećega Cesara i Kralja. Takovi su svi naši kalabresci v Istre. Niš ne mrza tako kako naša cesarstvo i njegovu svetlu krunu.

Junja željeznica (Südbahn) zove se društvo koje ima različite željezničke ceste a međ temi i onu Beč-Triet-Rieka. To društvo da je lanjsko leto imelo jako slab dobitak jerbo je inkasiralo skoro tri milijuni kruna manje nego druga leta.

Usled toga neće društvo ovo leto plaćat svojim acjionerom nikakovega dobitka.

Za druđu sv. Cirila i Metoda za letu primili smo od g. Pavla Justa v Opatije k 3 i 50 kao pripadajuću mu nagradu za nađjen i povraćen tuđi novac. Od istoga gospodina primili smo k 10 na mesto venca na odar svoje pok. tetke Vinčence Justa. — Bog mu plati!

Nadalje pripisalo nam je g. Niko Ta-

panji su pak obesili glavu kako da gredu na sohi.

Costantini da se je bil već pogodil s nekimi Nemci da će ako dođu prenest Volosku počeštarija na „Schwerm“ (konobu) od Štefanije. Tamo da bi njim najime bilo najkomodnejše.

Četrtak za podne na 14. o. m. nazli su se Puvnić i Krstić va apelite na Voloskem. Kad je Krstić svojga pejađu videl valje je zakantal: „signor notaris domani Vittoria nostra certa“. Puvnić je neč zaguradrij pak je šal van. Petak jutro prišal je Krstić na 7 ur jutro na Volosko i s kancelalom je gledal ako će Nemci prit. Tako je gledal do 10 i pol — a kad je videl da Nemci ni, šal je kako i kokoš oparena pat Matulji, kađe ga je čekala njigova „Vittoria“.

Talijani su bili tako segurni, da će predobit, da je Rišo Nonin hodil va Trst kupit bengali.

Na mesto pak ih palil od veselja on ih je palil sobotu večer od jada. Na jednu poneđu je stavil crbeni bengal, na drugu beli a na tretu zeleni pah je bila talijanska bandera gotova. — To je za starinu i domaćina.

rato ljekarnik na Rijeci po njem obranil k 53 i 40 fil. Mi smo tu svetu izručil g. blagajniku družba. Živio dični sabiratelj i vredni darovatelji!

Gospodin Rudolf Dešković pom. kapetan u Voloskom skupio je u Anversi sa dobru ruku družbi franaka 33 a platio je u krunama. Darovali su gg. Anselmo Kučelić fr. 10, Rudolf Dešković i Albert Mol po fr. 5, Ivan Gudac, Dušan Andrijačić, Dušan Dittrich po fr. 3, Kraljić Ivan fr. 2, Stepčić Anton i Sušanj Robert po fr. 1.

Razne vesti.

Burski general Delarey bio je onaj, koji je odno prv pobjedu nad Englezima u ovom ratu. On je tada napao na jedan engleski oklopni voz, zarobio u njemu sve vojniko i sav pribor. Delarey je od to doba perazio mnogo puta Englese.

Delareya komu se danas sviet divi, ovako opisuju:

Delarey je pravi burski tip. Duge, crne brada, duboka pogleda, savijena nosa. Trvd na rieči, brze misli, odlučan, neustrašiv. — Svoje ljude poznaje; poštuje hrabrog a goni kukavicu. — Njegovi ljudi boje se njegova gujova, no poštuju ga, vole ga i diepo su mu odani. Otvorena je karaktera.

Jedan novinarški izvjestitelj stao je u taboru Delareyevu kod Magersfontena, jednu noć. Ranom zorom sukobio se sa Delareyem. Imao je šesir široka oboda, a oko okrugla vrata bielu svilenu maramu. U svojoj lievoj ruci držao je komadić suha mesa a u desnoj poveću britvu, njome sjekao meso i prinosiso ustima. Granate iz engleskih topova praskale su na blizu. I kad je pomeñti izvjestitelj primietio, da je položaj neprijatan i da jedva na sto koraka od njih priše engleske lumbarde, Delarey je smiešedi se odvratio: Englezi će biti primoran da se povuku do rieke Oranža, jer gdje su sad, tu nigdje vode naći neće.

Delarey se odmah u početku neobično istakao, glavni burski vodje šiljahu ga uvijek na najopasnija mjesta. Delarey daje kratke ali odlučne zapoviesti.

Kada je kod Trevirivjera sa svojih 1800 ljudi sa svijm strana obkoljen bio od Engleza, samo je rekao ovo, pokazjući na jednu točku: Onuda se moramo probiti! I na tu točku upravljena kiša burskih taneta otvorila je prolaz Burima.

Kada je burski zapovjednik Albreht bio ostavljen na jednom visu, kao pozadnica te kada su ga Englezi sa svijtu strana bili jako potisli i učinili sve, da Albrehtu oduzmu topove i njega zarobe, Delarey izvješten o tome, donav svoga brata i reče mu: Idi sa 300 ljudi i dovedi mi Albrehta zajedno sa njegovim topovima. I Delareyeva zapovjest se morala izvršiti. Albreht mu je doveden sa topovima. Delarey ne vozi i ne nosi sobom topova. On ima vanredno dobru konjicu s njom se pojavljuje kao grom iz vedra neba, munjevito i drako juriša, čime odmah zbuni neprijatelja, i isto tako munjevito prije na što ovaj k sebi dodje, već ga savijana. Englezi sa punim pravom strepe, da će im Delarey u ovom ratu zadati još mnoga samrtnu ranu i svoj dar pokazati u svem sjaju.

Dogodjaji u Srbiji. Na 6. o. m. u 4 sata iz jutra stigao je neki Rade Alavantić iz Mitrovice gdje je stalno stanovao s četiri čovjeka čamcem u Šabac. Kad se je izkrcio isvadio je iz sveđaņa uniformu srbokega generala i njom se zaodjenno. Za tim je pošao k pograničnoj straži i pozvao pogranične stražare, da podju s njim, srbskim generalom, a to su stražari i učinili. Ondale krenuo je Rade s ovom malom četom a cariniski ured, gdje je sakupio finacijalne stražare i pozvao također njih, da s njim podju Paškama oborušana četa pošla je sa tim pod Alavantićevim vodstvom u obćinsku kuću, od kuđa je povel sa sobom vatrogase, koji su bili također oborušani. Nekoliko se vatrogasaca nije htjelo pridružiti, ali im se je Alavantić zaprietio, da će ih postreljati na što su i oni s ostalima krenuli u prefekturu, gdje je Alavantić digao oružnike na noge i zapovjedio im, da se postave u redove.

Više oružnika nije htjelo to učiniti, na što su se finacijalni i pogranični stražari na zapovied tobojnog generala stali graoiti, kada će pucati.

Alavantić naložio je, da nitko ne smije ostaviti prefekturu. — No dva su oružnika iz prefekture kroz prozor i prijavila dogodjaj oružničkomu zapovjedniku kapetanu Atanasiju Nikoliću. Ovaj je odmah, držeći revolver u ruci, dohitao u prefekturu, te se postavio pred Alavantića i zapitao ga, tko je i što hođe.

Umjesto odgovora izpalio je Alavantić jedan hitac u zapovjednika. No tane se je odbilo od košnata torbe, našto je Nikolić izpalio svoj revolver u Alavantića, te ga pogodio u prsa i stegno. Alavantić se je srušio na tla i za neko vreme razatao se sa životom. Po tom je Alavantićeva prataja razorušana i uapšena. Umičući, priznao je Alavantić da ga je u Šabac poslao Karađorgjević, da onđe digne banu. Ona četir individua, što su s Alavantićem došla iz Mitrovice u Šabac, sva su se Gjuro Stjark, Franjo Ekner, Pavao Werner i Ferencz.

Pjerotić zatvoren. Iz Rima javljaju, da je na potraživanje zadarskog suda uspalio ovih dana onđešnje redarstvo „profesora“ Pjerotića koji je nama poznat, a koji je u poznatoj provali sveto-jeronimskog zavoda igrao izvjestnu ulogu. Pjerotić je obuzjen radi globljenja. On je sperazumno s poznatim Titom Alačevićem pokušao, da vjerotajnim način, da je kompromis, što je tobože utanačen između austro-ungarskog poklharstva kod Vatikana i dalmatinskog odbora, potonji doista prihvatilo.

Razgovor medju Simom i Lovretom

iz Tinjana hodeći do Kringe.

Š. Čnješ Zrnan vidil kako ti teče za ljudi ti aliznac od župana budućega iz Vitasi.

L. Mane on sam ne, a vidil, da ni Zaneta ne bolju kapl, poše se je alotija s tima nedelavci kako je Pere i Vice koj govori i piše u nečistoj, da je podestat kriv da je s oćem u nemiru.

Š. Pitaj samo Karla, še on povidat, kako mu otac se hvali s njim i s Račevićom pak more reći da je kriv podestat, ali on figura... od pamona.

L. Ja poznam i starega za pravega, od vajk, za sve stvari i dela težačka, ali i on jeno govori, i drugo miali.

Š. Pustimo starega, ma jeli istina sa ono da su panconova i onega malo žigova Čića žene, hodile jiti naranče, na gnoj u skuro z onima delikatima na dan plesa u Zvanetovoj krti.

L. A ča će ti njin za to, samo da su bili u Lehinen plesu, međ puro sangue i dicoñ i vruga pet nama govorili talijanski zašto nemaju a oni su bili sveđeno kumtenti neka delaju žene ča čuju samo da su u Lehi.

Š. A jeli istina da se je oni gura od Pere odkrija kad je doša anstra.

L. Sam čuja od čovika, na pol njigovega da kad je doša unutra da se je i prekršija kako da je doša u crkvu.

Š. Če bit istina zaradi ča je hale jako študijan pak še je pomutija.

L. A brate vidil kako dreča svaki dan u Tinjan kako povidaju u gradu, da dojde svako dvi ure maglati partide.

Š. On će biti podkupljen, od Toneta pesa, mladošnja, zarad ako ne bi bija podestat, da peslovica ga ne bi urela.

L. Te presim ča je prečija Peslovica.

Š. Kako sam čuja je hodija on i oni Giovakin ča bi reka Venca da je u štozj, da ne čela niš.

L. Pustimo ga. Jeli istina ša je i oni pucinderle, Lucotin plesa u ljučkoj robi, kako sam čuja da je u Lesijovoj.

Š. Mene je povida Ivan, da ga je samo pasija, kako je ramata sigurnam naranče, on i oni bi reka Venca, ča ima oči kakc pologi.

L. A ki je ta od pologi a, ča ti ni povida Venice, a oni mlaji brat od Benedeto Dia.

Š. Tr ja mislim da Venice je s njima. L. Je s njima je, ma bi ti povida ki zna kako je bija lani uskropija sve do Lego Tomiuta, Zaneta, Ivanke, i Kloniča, ako mi ne veruješ dođi u nedilju u Tinjan ču da ti pokazat „Narodni list“ od 4. aprila 1901. ki ga ima, pak češ se osvedočiti, kakov izdajica je Venca pokle su mu obećali da će on bit podestat.

Š. Pastimo ih s vragom, da bimo si htli povidat sve od naših mačkih podkupljenih, no bimo finili dve setimane.

L. Dobro sve je to; samo one cacarice false, od Jakusi, za nje nismo ni predikali.

Š. Srce moje pustimo ih, znaš da Jakusi su vajk mašto češ i nekaj anka za prodavati crkveno stvari u Motovunu.

L. Ma vero se je hodija vaditi šiti u Kopar, s Bogom do vidova.

Javna zahvala.

Svoj rodbini, prijateljem i znanecem svesrdno blagodarimo na onako mnogobrojnom pogrebnom sudjelovanju naše premile majke odnosno punice

Vinčence ud. Justi

dozvoljavamo si pako na osobiti način zahvaliti se velič. g. Monsignoru Zamliću voloskom župniku, što baš ne najboljeg zdravlja, po onako ružnom vremenu blagoizvolio je predvoditi sprovod, a isto tako i našem vič. g. kapelanu Mati Dubroviću, koj je pokojnicu g. sv. vjeri, kriepio i sv. popužbinom sprovodio kao što i našem obće objubljenom gosp. dr. Fabianču koj je nastojao pokojnici bolest ublažiti i život produljiti.

Vječna hvata slav. občinskom zastupstvu a na čelu mu veleomošom gosp. načelnika dr. Stangera i g. Viktoru Tomičiću kao što i svojoj gospodi koja su popratila milu pokojnicu do vječnog počinka.

Zahvaljujemo svojoj onoj p. n. gg. koja pri sprovodu naše pokojnice nošahu duplere i sviče kao što i gosp. Franji Doberletu, koj je zadovoljiti nastojao svim našim željama, ovom prilikom svim i svakomu preporučamo njegov zavod za pogrebe. Blagodarimo čestitoj obitelji Hmelar što liepim vincom okiti lies mile naše pokojnice.

Zahvaljujemo svima, koji nastojahu našu bol bilo pismeno ili ustmeno ublažiti a navlastito velenčenom gospodinu profesoru Spinčiću, dikl našeg hrvatskog naroda na liepim utješljivom pismu „Bog mu platio!“

Bog naplatio svima!

U Opatiji, 17. marca 1902.

Adolf Justi
za sebe i obitelji.

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijuma,

specijalista za tajne bolesti, orilnira svaki dan od 10-12 pr. p. za gospođa, a od 2-5 p. p. za gospođe na Rijeci, vicolo Germani br. 2. kat. Nad ljekarnom D. Accurti.

Sjećajte se
družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru!

Grand Hôtel u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrstnom kuhinjom također i liepo uređenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatskih.

Osobitim stovanjem
W. Zehentner.

Ljekarna D. Accurti na Rieci.

Corsia Deak, (tik kolodvora)

preporuča svoja medicinska specijalitata:

Seljezovito-Kina-Vino, vrlo ugodna okusa, izvrstno sredstvo proti: slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonvalescentm: stanju ina svih bolestih.

Naftinje bakalarovo ulje čisto, te sa seljezom i jodijem, direktno avor iz Bremena i namamio i svjetske tvornice: Lehmann. Ovo izvano ulje radi se za velikim uspjehom proti: mišji, sročali, rakitih, plućnom kataru, kašlju i kožnom osipu.

Izvodina Salsaparilje Nenačura, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi, osobito ina tajnih bolestih.

„Gallig“, Jeline i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dudu odstraniti kurja oka.

Kdravo kapljice, Nenačkriljeno sredstvo za sve solunčane bolesti.

Rieka - Amerika

Medjunarodna putna poslovница

L. Mašek i drug

na Rieci

odprema putnike iz Rieke u Ameriku sa najbrzim parobrodima svakog

petka i ponedjeljka.

Uputę daje besplatno i brzo

L. Mašek i drug

Via Riva ugao Via Lido.

Prvi zavod za pogrebe

u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uređenje odra mrtvačke sobe i pogreba te skladištem, u kome će sl. občinstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Glene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i naručbe prima

Fran Doberlet

Opatija. — Kuća Eri.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Frma novac na štédnju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni poraz na uložke plaća posujilnica sama.

Vrač na štédnju nlošene imosne bez odgovrdji, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjenico i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9-12 sati pp. i od 3-6 sati poslie podne; u nedelji i blagdane od 9-12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvijetničkoj pisarni Dra. Janžića u Voloskom.

Pobliža informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janžića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novčani promet u god. 1900 imaćao je K 979.634-64. — **Garancija** imaćala je K 108.963. — **Uloženo** je bilo u posujilnici god. 1900 K 427.834-33.

Ravnateljstvo.